

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Ügyszám: FF/119/2018.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa (.....) ügyvéd (.....) fegyelmi ügyében a (.....) napján kelt (.....) sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán (.....) napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

határozatot

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a (.....) Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának (.....) sz. határozatát megváltoztatja, a pénzbírság összegét (.....),- Ft-ban, az elsőfokú eljárás költségét 60.000,- Ft-ban állapítja meg, melyet eljárás alá vont ügyvéd a (.....) Ügyvédi Kamara részére köteles megfizetni a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a (.....) Ügyvédi Kamara(.....) sz. határozatával megállapított kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a (.....) Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,- Ft, azaz ötvenezer forint másodfokú átalány eljárási költséget.

A területi ügyvédi kamara a fellebbezési eljárással kapcsolatban felmerült költséget 15 napon belül köteles a Magyar Ügyvédi Kamara részére átutalni.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A jelen másodfokú határozattal szemben az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos, a kézbesítéstől számított 30 napon belül, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény irányadó szabályai szerint keresettel a Fővárosi Törvényszékhez fordulhat. A keresetet az Országos Fegyelmi Bizottság ellen kell előterjeszteni.

I n d o k o l á s

I. Az elsőfokú fegyelmi határozat

A (.....)Ügyvédi Kamara fegyelmi tanácsa (.....) számú határozatában megállapította, hogy dr. (.....) eljárás alá vont ügyvéd 2 (kettő) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el és ezért (.....),- Ft összegű pénzbírság, valamint

60.000,- Ft eljárási költség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú fegyelmi tanács a (.....)Ügyvédi Kamara (.....). sz. határozatával megállapított, végrehajtásában három évre felfüggesztett, kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását elrendelte és egyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységét a fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. A határozat rendelkezett az ellene igénybe vehető jogorvoslatok lehetőségéről.

A fegyelmi határozat rögzíti, hogy (.....) ügyvéd (.....) ügyvédjelölt, majd (.....) től ügyvédként tagja a (.....)Ügyvédi kamarának, továbbá azt is, hogy eljárás alá vont ügyvéddel szemben korábban a következő fegyelmi eljárások voltak folyamatban:

- (.....)
- (.....)
- (.....)

Az elsőfokú határozat nem tartalmaz adatot eljárás alá vont ügyvéd egyéb személyi körülményéről.

Az elsőfokú fegyelmi tanács határozatában – lényegét érintően - a következő tényállást állapított meg:

(.....) ellen (.....)szám alatt folyt fegyelmi eljárásban a végrehajtásában 3 évre felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetést tartalmazó határozat (.....) emelkedett jogerőre.

(.....)a kizárás fegyelmi büntetés jogerőre emelkedését követően (.....) majd (.....)-én az ügyvédi hivatás gyakorlására vonatkozó előírások figyelmen kívül hagyásával két olyan szerződést jegyzett ellen, amelyet nem ő szerkesztett, a szerződő felek azt nem előtte írták alá, aláírásaikat előtte sajátjukként nem ismerték el. Ezen szerződések alapján az illetékes földhivatal a tulajdonjog változásokat az ingatlan-nyilvántartásban átvezette. Ezen cselekményei miatt eljárás alá vont ügyvéd ellen büntető eljárás indult. A büntető eljárás jogerős befejezéséig az elrendelt fegyelmi eljárást az elsőfokú fegyelmi tanács felfüggesztette. (.....) bűnösségét előbb a Budaörsi Járásbíróság (.....)-én kelt ítéletében a büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő törvényi tényállása alapján 2 rb. közokirat hamisítás vétségében megállapította és ezért (.....) pénzbüntetés megfizetésére ítélte. Az ítéletet felülbíró (.....)-án kelt másodfokú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy (.....) által elkövetett bűncselekmény helyes minősítése 2 rb. gondatlan közokirat hamisítás vétsége.

Az elsőfokú fegyelmi tanács hatályon kívül helyezést követően megismételt eljárásban hozta meg határozatát. A határozat részletesen taglalja az eljárás menetét, a büntetőbírói ítéletek alapján megállapított tényállást, azon körülményt, hogy (.....)a kizárás fegyelmi büntetés felfüggesztésének ideje alatt követte el a jelen fegyelmi eljárás tárgyát képező cselekményeit, utal a bűnösségi körülményekre, valamint arra, hogy az elbírálás idején hatályban lévő törvényi előírások alapján kötelező volt a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának az elrendelése. A határozatban a fegyelmi tanács a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának

elrendelésére utalva felfüggesztette eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi hivatása gyakorlását.

Az elsőfokú fegyelmi tanács határozatában indokolta, hogy miért nem adott helyt eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási kérelmeinek, miért fogadta el a büntető eljárásban megállapított tényállást a fegyelmi határozatának tényállásaként és utalt arra, hogy a fegyelmi eljárásban a törvényi rendelkezések figyelmen kívül hagyása szándékos kötelelességzésnek minősül.

II. Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése, a Magyar Ügyvédi Kamara fegyelmi megbízottjának indítványa

A határozat ellen eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a sérelmezett fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, és a (.....)számú fegyelmi határozat alapján fennálló fegyelmi büntetés hátrányos következmények alóli mentesítéssel összefüggő eljárás jogerős befejezéséig a fegyelmi eljárás felfüggesztését.

Eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésben sérelmezte, hogy a büntetőbíróság gondatlan magatartásnak minősítette az elkövetést, míg az elsőfokú fegyelmi tanács szándékos kötelelességzésnek értékelte azt.

Megítélése szerint az eljárásban sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, miután még jogerősen el nem bírált határozat alapján rendelték el a végrehajtásában felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását és egyben intézkedtek ügyvédi tevékenysége gyakorlásának – esetleges jogorvoslattól függetlenül végrehajthatóknak nyilvánított – felfüggesztéséről, amely egzisztenciális krízist idézett elő életében.

Eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője a fellebbezése indokolását két ízben egészítette. Első esetben előadta, hogy a jogerős büntető ítéletben kiszabott (.....) Ft összegű büntetés, a fegyelmi eljárásban megállapított további (.....),- Ft pénzbírság, valamint a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának elrendelése ugyanazon cselekmények alapján többszöri joghátrány alkalmazása, ami törvénysértő, ezért kérte, hogy amennyiben a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását a másodfokú fegyelmi tanács helybenhagyja, úgy mellőzze a pénzbírság alkalmazását. Eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője úgy értékelte, hogy a regionális fegyelmi tanácsok felállításának elhúzódnása eljárás alá vont ügyvédre nézve joghátrányt eredményez, amiért eljárás alá vont ügyvédet nem terhelheti felelősség, és ezért nem érheti joghátrány. Későbbi fellebbezésének indoklásában utalt arra, hogy a regionális fegyelmi tanácsok felállítására figyelemmel a fellebbezése elbírálásakor már az új törvényt és az új fegyelmi eljárási szabályzatot kell alkalmazni, amely már nem teszi kötelezővé a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának elrendelését. Kérte továbbá a kiszabott fegyelmi pénzbírság mérséklését. Kérte figyelembe venni eljárás alá vont ügyvéd (.....) és ügyvédi hivatása gyakorlásának indokolatlan felfüggesztésével előállt (.....)

A Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Megbízottja az elsőfokú fegyelmi határozat helybenhagyását indítványozta. A másodfokú tárgyaláson előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mentesítésével összefüggő peres eljárás ténylegesen még nem

fejeződött be jogerősen.

III. A másodfokú fegyelmi eljárásra irányadó jogi normák

A másodfokú fegyelmi tanács figyelembe vette, hogy a MÜK honlapján 2019. 02. 05-én közzétételre került, miszerint 2019. február 04-én valamennyi regionális fegyelmi bizottság megalakult.

A 2017. évi LXXVIII. törvény – a továbbiakban: Üttv. – 208. § (22) pontja értelmében a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásának közzétételét követően a fegyelmi eljárást az Üttv., valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat – a továbbiakban: Fe. - alapján kell folytatni. Ezen időpontot megelőző eljárásra az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvénynek – a továbbiakban: Ütv. - rendelkezései, illetve a fegyelmi eljárásról szóló 3/1998. (VI.27.) MÜK szabályzatának – a továbbiakban Fesz. – előírása vonatkozott, az az előzetes vizsgálattal, továbbá az elsőfokú fegyelmi eljárással kapcsolatos eljárást ezen szabályok alapján kell megítélni.

A 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni. Eljárás alá vont ügyvédnek a fegyelmi eljárás keretében értékelt magatartásai (.....)-ai, valamint (.....)-ei okirat ellenjegyzésével függenek össze, az irányadó anyagi jogszabályokat ezen időszakban az Ütv., valamint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló – többször módosított – 8/1999. (III.22.) MÜK szabályzat – a továbbiakban: Etikai szabályzat – tartalmazta.

Az Fe. 1.5. pontja értelmében, amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszi lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

Az Ütv. 37. § a) pontja alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét vétkesen megszegi. Az Etikai szabályzat 14/1. pontja alapján az ügyvéd a kamarai szervek szabályzatait, iránymutatásait, határozatait tevékenysége folytatásánál köteles betartani.

A másodfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az Üttv. rendelkezései alapján is fegyelmi vétségnek minősülnek az eljárás alá vont cselekményei és a jogkövetkezmények vonatkozásában enyhébb megítélésre okot adó körülmény nem állapítható meg. A végrehajtásában felfüggesztett fegyelmi büntetés esetén a felfüggesztés hatálya alatt elkövetett fegyelmi vétség megítélését érintően az Üttv. az Ütv. szabályaihoz képest enyhébb megítélést tesz lehetővé.

Az Üttv. 111. § (2) bekezdése a következőket rendeli:

A kizárás fegyelmi büntetés végrehajtása felfüggesztésének ideje alatt elkövetett újabb fegyelmi vétség miatt nincs helye felfüggesztett fegyelmi büntetés alkalmazásának, és a fegyelmi tanács a kizárás végrehajtását elrendelheti. Más fegyelmi büntetés végrehajtása felfüggesztésének ideje alatt elkövetett újabb fegyelmi vétség miatt jogerősen kiszabott újabb fegyelmi büntetés esetén a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani.

A másodfokú fegyelmi tanács az Fe.35.2. pontjának előírásai szerint a fellebbezéssel támadott határozatot a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül és a felhívott törvényi és eljárási jogszabályok figyelembevételével hozta meg másodfokú fegyelmi határozatát.

IV. Az elsőfokú fegyelmi határozat felülvizsgálata

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának tényállási részével teljes egészében egyet ért.

Eljárás alá vont ügyvéd cselekményét büntető bíróság jogerős ítéletével elbírálta és ennek során a rendelkezésére állt bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapította az elkövetés tényállását. A fegyelmi eljárásban rendelkezésre áll a büntető bíróság jogerős ítélete, amely közokiratként bizonyítja az irányadó tényállást. Az elsőfokú fegyelmi tanács alappal hivatkozott határozatában azon körülményre, hogy a jogerős büntető ítélet alapján, további bizonyítékok beszerzése nélkül, alappal lehet következtetni a fegyelmi eljárás keretében az irányadó tényállásra.

Helytálló az elsőfokú fegyelmi határozat azon megállapítása, miszerint dr. Hoppál Endre a kizárás fegyelmi büntetés jogerőre emelkedését követően, a felfüggesztés hatálya alatt, (.....)-án, majd (.....)-én az ügyvédi hivatás gyakorlására vonatkozó előírások figyelmen kívül hagyásával két olyan szerződést jegyzett ellen, amelyet nem ő szerkesztett, a szerződő felek azt nem előtte írták alá, aláírásaikat előtte sajátjukként nem ismerték el. Eljárás alá vont ügyvéd az okiratok ellenjegyzése során megszegte az Ütv. 27. § (1) é (3) bekezdésében előírt jogi normát, amely jelen esetben két rendbeli köteleességszegésnek minősül.

A másodfokú fegyelmi tanács egyet ért az elsőfokú fegyelmi tanács azon jogi álláspontjával, hogy a törvényi előíráson nyugvó kötelezettségek megszegése nem gondatlan, hanem szándékos magatartás. Az Ütv. 3. § (2) és (3) bekezdésében írt alapelveket is megszegte eljárás alá vont ügyvéd, mivel ügyvédi hivatását a jelen esetekben nem a jogszabályok megtartásával gyakorolta, továbbá közreműködött hamis aláírást tartalmazó, ez által jogszabályba ütköző szerződés létrehozásában. A büntető bíróság a közokirat hamisításban való részvételét minősítette eljárás alá vont ügyvédnek gondatlan magatartásnak, a fegyelmi eljárásban elbírált magatartás azonban nem ez volt, hanem az okirat ellenjegyzésére vonatkozó törvényi előírások megszegésével összefüggő ügyvédi magatartás értékelése.

Megalapozatlan eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőjének azon érvelése, miszerint a fegyelmi eljárásban kirótt pénzbírság többszörös joghátránynak minősül. A másodfokú fegyelmi tanács véleménye szerint a büntető eljárásban alkalmazott joghátrány nem mentesíti az eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi felelőssége megállapításához kapcsolódó fegyelmi büntetés alól.

A pénzbírság összegének mérséklésére a másodfokú fegyelmi tanács nem talált jogi lehetőséget. Az Fe. 26.4. c) pontja alapján enyhítő körülményként került értékelésre, hogy eljárás alá vont ügyvéddel szemben magatartása miatt más, büntető ügyben alkalmazott jogkövetkezményt is alkalmaztak, e) pontja alapján, hogy a fegyelmi vétség elkövetése és annak elbírálása között jelentős idő telt el, és ezeken kívül személyi körülményeit is figyelembe vette, nevezetesen a betegségét és anyagi gondjait is.

Az Fe. 26.5. a) pontja alapján súlyosító körülményként került értékelésre, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétségeket kizárás fegyelmi büntetés felfüggesztésének hatálya alatt követte el, továbbá azon körülmény, hogy az okiratszerkesztésre és ellenjegyzésre vonatkozó szabályok megszegése az ügyvédi hivatásrend megítélését súlyosan veszélyeztető magatartások.

A másodfokú tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot annak tényállása, az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítása, az alkalmazott fegyelmi büntetést, valamint a felmerült eljárási költségeket érintően az Fe. 35.1. pontja alapján alkalmazandó Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján helybenhagyta.

A regionális fegyelmi tanácsok megalakulásának Magyar Ügyvédi Kamara általi közzététele utáni időpontban kerül sor az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésének elbírálására. Nem értett egyet a másodfokú fegyelmi tanács eljárás alá vont ügyvéd azon okfejtésével, miszerint a Üttv.-nek a fegyelmi eljárásokat szabályozó rendelkezései hatályba lépése feltételeinek késedelmes megteremtése eljárás alá vont ügyvéd számára joghátrányt jelent. A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezés elbírálása során figyelemmel volt az új ügyvédi törvény, valamint az új fegyelmi eljárási szabályzat rendelkezéseire. Eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét és az ehhez kapcsolódó joghátrányok körét akként határozta meg, hogy azt alkalmazta amelyek enyhébb vagy kedvezőbb megítélést tettek lehetővé.

Az Üttv. 111. § (2) bekezdése – a korábbi szabályozástól eltérően – már nem teszi kötelezővé a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának elrendelését a felfüggesztés hatálya alatt elkövetett és jogerős határozattal megállapított fegyelmi vétségek esetében. Ezen szabályozás kedvezőbb eljárás alá vont ügyvéd részére és az előzőekben felhívott és figyelembe vett felelősségi körülmények alapján, - különös tekintettel az időmúlásra - a másodfokú fegyelmi tanács mellőzte eljárás alá vont ügyvéd kizárás fegyelmi büntetése végrehajtásának elrendelését.

A kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának mellőzése miatt a másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett mentesítés iránti kérelem jogerős bírósági határozattal történő elbírálásáig szükségtelennnek tartotta a fegyelmi eljárás felfüggesztését.

Egyet értett a másodfokú tanács eljárás alá vont ügyvéd azon érvelésével, hogy az elsőfokú fegyelmi határozatban nem volt jogi lehetősége a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtása elrendelésének.

V. A költség viselés indoklása és a keresetindítási lehetőség indoklása

A határozat rendelkező részének helybenhagyást kimondó rendelkezése a 2017. évi LXXVIII. törvény (a határozatban Üttv.) 138.§. (1) bekezdés c.) pontján alapul.

A kizárás fegyelmi büntetés végrehajtásának mellőzésével és ehhez kapcsolódó további joghátrányok alkalmazása szükségtelenségének megállapításával a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi határozat ide vonatkozó részét az Üttv.138. § (1) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatta.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése ugyan részben eredményre vezetett, de az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.)

MÜK szabályzat 35.7 bekezdése és 40.2 bekezdés c) pontja alapján megállapítható 50.000,- Ft összegű másodfokú általános eljárási költségek mérséklésére nem talált jogi lehetőséget a másodfokú fegyelmi tanács.

Eljárás alá vont ügyvédnek azonban nem kell megfizetnie az alapeljárásban született elsőfokú fegyelmi határozatot hatályon kívül helyező másodfokú határozatában a II. fokú Fellebbviteli Tanácsa által meghatározott 30.000,- Ft másodfokú eljárási költséget, mert azt a jelen eljárásban kiszabott költség magában foglalja.

A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése az FE.35.5. és 38.1. pontján alapul.

A határozat rendelkező részének kereset előterjesztésének lehetőségéről való tájékoztatása az Üttv 139. § rendelkezésein alapul.

Budapest, (.....)

MÜK I. sz. fegyelmi tanács